

מתא חדא

”זאת התורה אָרָם כִּי יָמוּת בְּאֶהָלָ” – דְּבַרֵי מוֹרְנוּ הָרַב שְׁלִיטְיָא

הדלקת נרות שבת:
(לאופק דימונה)

18:58

זמן שקיעה:
19:20

יציאת השבת:
19:55

ר"ת:
20:34

גיליון 309

ובכל אדם ואדם בעצמו יש בחינת אנפין נהירין", בכל יהודי יש נשמה עם אור גדול ויכול להשיג את האנפין נהירין, שהם בחינת קדושת ישראל עם קדוש, הרחוקים בשרשם מכל המידות והתאוות, לעם ישראל בעצם אין שייכות לתאוות ומידות הרעות מפני קדושת שורש נשמותיהם. ואם אדם מרגיש שהוא מלא מידות רעות, אל יחשוב שהוא נולד כך ח"ו, כי נשמתו אין לה שייכות כלל למידות הרעות.

אמנם בעם ישראל יש "אחיזת העכו"ם" – זה החיצוניים שנאחזים בהם. זה לא שייך אליהם, אבל זה נדבק בגלל החטאים שלהם, של אבותיהם, והם מתגברים מפני שאין לומדים את התורה לעומקה. "שהם בחינת אנפין חשוכין, שהם בחינת התאוות ומידות רעות, שכולם הם מבחינת העכו"ם, שהם אנפין חשוכין, כמו שכתוב: 'ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם' (תהלים קו, לה); היינו שמעורב במידות רעות שבו, שנמשכין מן הגויים כנ"ל. וכשאדם עובר עבירה ח"ו, אז העבירה והעוון נחקק על עצמותיו, כמו שכתוב: 'ותהי עוונותם על עצמותם' (יחזקאל לב, כז), ואי אפשר לו לצאת מזה כי אם ע"י התורה, שהיא בחינת אנפין נהירין".

"כי עיקר בחינת אדם הוא בחינת השכל האמיתי שזוכין להשיג" – להשיג את השכל האמיתי שבסוגיא – "דהיינו חכמות התורה הקדושה. כי יש ג' שכליות: דהיינו שכל פשוט, שהוא בחינת חכמה, בחינת: כלם בחכמה עשית. וכשלומד ומבין, זה נקרא בינה, ואח"כ, כשיודע התורה, זה נקרא דעת, כידוע", חכמה – זה הלימוד הפשוט, בינה – זה הלימוד בהבנה, ודעת – זה הזכרון. "וג' שכליות אלו הם בחינת ידים לתורה: בחינת יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה, שבהם מתקבלת התורה". כשעם ישראל יצאו ממצרים הם קיבלו על עצמם את היד הגדולה, היד החזקה והיד הרמה, שהם שלש ידיים לתורה, שהם שלשה שכלי התורה, חכמה בינה דעת, היינו ללמוד את התורה בעיון, להבין ולדעת את חכמת התורה. ורק על ידם התקבלה התורה.

דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

כִּי אֲכִילת יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, שִׁיְהִיָּה אֲכִילתָם בְּחִינַת מַאֲכַל שְׁנֵתִיבָרָר, שְׁזוֹכִין עַל-יְדֵי אֲכִילָה כְּזֹאת לִיחַד קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָיָה אֲפִין בְּאֲפִין כְּנִ"ל, אֲבָל לִזָּה אֵין זוֹכִין כִּי אִם כְּשֶׁהֲאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת כְּנִ"ל. וְלִזְכוֹת לִזָּה צָרִיכִין שְׁנֵי תַקְוָנוֹת הַמְבַאֲרִים בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ לְלַמֵּד פּוֹסְקִים כְּדִי לְפַתֵּחַ אֶת הַדַּעַת שֶׁלֹּא יִסְתַּמוּ שְׁבִילֵי הַשֶּׁכֶל כְּדִי שִׁיזְכֶּה לְהַבִּין לְתַרְץ מֵהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁאֲפָשֶׁר לִישָׁבֵן. וְגַם צָרִיכִין לְמַעֲנִית כְּדִי לְהוֹצִיא הַדְּבָר מֵהַגְּלוּת כְּדִי לְהַעֲלוֹת נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה. וְאֵז אַחַר כֵּךְ חוֹזֵר הַדְּבָר אֶת פְּנֵי וּמַעֲלָה שְׁאֵרֵי נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה וְכוּ'. וְאֵז נִשְׁלַם הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת וְנִצְוִלִין מֵהַקְּשִׁיּוֹת שֶׁאֵי אֲפָשֶׁר לִישָׁבֵן, שְׁצָרִיכִין רַק לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה (כְּמַבָּר שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל הִיטָב). וְאֵז זוֹכִין לְאֲכִילָה דְקִדְשָׁה הַנִּ"ל, שֶׁעַל יָדָהּ מַתִּיחֵדִין קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָיָה, בְּבַחֲבִינַת אֲפִין בְּאֲפִין כְּנִ"ל.

(ליקוטי הלכות, יורה דעה א – הלכות חלב ודם הלכה ד')

"רביה"ק מברך בתורה ע"ב, שאי אפשר לבטל את הגאווה ולזכות לענוה ושלמות, שממנה עיקר החיות והתחייה לעתיד לבוא, אלא ע"י שרואה עצמו עם הצדיק. ולזה זוכה רק מי שעוסק תמיד להגדיל את מוחו ודעתו. וזה רק ע"י לימוד בעיון, ועל ידי זה זוכה למח מהיר וחרף, כמו שכתוב "חזית איש מהיר במלאכתו" (משלי כב, כט), וכפי שהאדם מעמיק, מחדש ומחבר את הסוגיות ואת הסתירות בין רש"י ותוס' ושאר ראשונים ומפרשים, כך מקבל האדם עוד שפלות וענוה מפני שרואה שאינו מבין את הסוגיה היטב, וממשיך ומתעמק בלימוד, וממית עצמו בלימוד התורה. והלימוד צריך להיות עד שאדם מרגיש שהוא כאילו מת. ורק ע"י עמל תורה כזה נקנית התורה, ומקבל האדם סיעתא דשמיא, ומאיר לו המח והדעת, ומקבל פנים מאירות. "חכמת אדם תאיר הרעות, והתאוות הרעות, ואנפין חשוכין. "שהם בחינת המידות הרעות

מספיק שלומדים תורה, אם אדם אינו מסכים ומוכן להתייגע על התורה, ולהמית עצמו על התורה, זה לא נקרא לימוד תורה, אם אדם לא לומד תורה מתוך יגיעה, אלא מתוך רפיון – אומרת הגמרא בברכות (סג). הַתְּרַפִּיּוֹת בְּיוֹם צָרָה צַר כְּחֻקָּה (משלי כד, י), כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה, והצרות הם המידות הרעות שמתגברות, "כמו שאמרנו רז"ל על פסוק: 'זאת התורה אדם כי ימות באהל' – אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, דהיינו עצמיותו", להמית עצמו על לימוד התורה, להמית את העצמיות, היינו את הרצונות העצמיים המדומים, שבאמת אינם שייכים לקדושת נשמת היהודי, וזה ע"י לימוד תורה בעיון, בחשק ובשמחה. ואם לאו נשארים עם כל המידות הרעות, והתאוות הרעות, ואנפין חשוכין. "שהם בחינת המידות הרעות

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, לברכה, לע"נ ועוד...
לפרטים: 054-2187218

מוקדש לעילוי נשמת מאיר בן מסעודה ז"ל למש' ויצמן
ת.נ.צ.ב.ה

מוקדש לרפואת מורנו הרב, הגה"צ הרב אליעזר בן עטיה שליט"א.

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

יביע אומר ח"י, חאו"ח, סימן נ"ד, אות ה'

תפילה על החולה

שאלה:

המתפלל על החולה, האם צריך להזכיר את שמו ושם אביו, או את שמו ושם אימו, או שלא יזכיר את שמו כלל?

תשובה:

כתב הרש"ל, בחידושו למסכת שבת (סו'), שהטעם שמזכירין שם האדם ושם אימו משום שהאנשים מכירים את אם הילד, יותר מאבי הילד והקשה עליו ר' יוסף משאש בספרו "מים חיים" (ח"א, סימן סא'), שלכאורה ידיעת האנשים אין בה משמעות ועוד שהלחשים שמובאים בש"ס הם לאדם בינו לבין עצמו ועוד שאם נאמר כך, הרי אנחנו מטילים ספק באביו. ע"ש. והנה קדמו כבר בהערה זו, הבא"ח בספרו "בן יהודע" (ברכות נה') וביאר הבא"ח שמזכירין שם החולה ושם אימו דווקא ולא שם אביו, משום שאין על האישה קטרוגים כמו האישה, שהרי האישה אין בה עון ביטול תורה ופטורה ממצוות עשה שהזמן גרמא. ע"ש. ויש לתמוה עליהם מהזוה"ק (פרשת לך לך, דף פ"ד, ע"א) שאמר דוד המלך ע"ה, "הושיעה לבן אמתך" ושואל הזוה"ק: וכי דוד לא היה בנו של ישי, עד שיאמר שם אימו ולא שם אביו, אלא שכאשר אדם עומד להתפלל, צריך להזכיר דבר שהוא ודאי ולכן יזכיר את שם אימו ולא יזכיר את שם אביו. ע"ש. וזה קרוב למ"ש הרש"ל הנ"ל.

והנה אמרו בברכות (לד') כל המבקש רחמים על חברו, אין צריך להזכיר את שמו, שנאמר "אל נא רפא נא לה" ולא הזכיר את שמה של מרים. מ"מ כתב בפסקי ריא"ז שאם רצה להזכיר מזכיר וכ"כ בספר רוב דגן והוסיף שלכן פשט המנהג להתפלל על החולה בשמו ובשם אימו. ע"כ.

אך המהר"י כתב שדווקא כאשר מתפלל לפני החולה, אין צריך להזכיר את שמו והביא המגן אברהם (ריש סימן קיט') ע"ש. וכן אמרו בזוה"ק (פרשת וישלח, דף קסט', ע"א) "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", מכאן למתפלל שצריך לפרש מילותיו כראוי. ע"ש. והיינו משום שעשוי לא היה בפניו ובספר זכרון למשה כתב בפירוש הפסוק "ויעתר יצחק לנוכח אשתו" וכו', שיצחק התפלל על רבקה דווקא בפניה, כדי שלא יצטרך להזכיר את שמה ושם אביה שהיה רשע וזה היה מעורר עליה קטרוג מצד אביה. ע"כ. וכיו"ב כתב רבי חיים פלאגי', בספרו רוח חיים, שעדיף שלא להזכיר את שם החולה בתפילה. ע"כ. וכ"כ בספר עיון יעקב (ברכות לד') שעדיף שלא להזכיר את שם החולה, שאולי ע"י קטרוג על שם החולה, נגרם החולי ובזוה"ק (פרשת נח, דף ס"ט, ע"א) על הפסוק "ויזכור אלקים את נח" כתוב: שבשעה שיש דינים בעולם, לא צריך שהאדם יזכיר את שמו, כדי שלא יזכרו חובותיו.

מסקנה:

המתפלל על החולה, יזכיר את שמו ושם אימו ודווקא שהחולה לא לפניו. אך אם החולה לפניו, עדיף שיתפלל עליו מבלי להזכיר את שמו.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו.

ראש כולל 'לויית חן'

מוהרנ"ת על הפרשה

(כז) לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך

ועל-כן עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו חס ושלום ורוצה לכפר חס ושלום באלהי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלהותו יתברך, כמבאר במאמר הנ"ל, כי כל אות ואת וכל תבה ומבנה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה וכל מצוה ומצוה וכל מנהג כשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלהותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על-ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממעשים רעים. וכל אלו הצמצומים והשעורין בחינת שעורין דאתון דאורייתא, כלם הם בחינת שערות כנ"ל, וכלם נמשכין משערות דדיקנא קדישא והפאות, כי כל שערה ושערה מהפאות ומהדיקנא קדישא ויקירא, כלם הם בחינת צנורות עליונים וצמצומים קדושים שמשם נמשך כל חכמת התורה הקדושה והמצוות, שעל ידם משיגים אלהותו יתברך, כי תליסר תקונא דקנא קדישא הם כנגד שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, שהם כלליות התורה הקדושה, אוי למי שנוגע חס ושלום להשחית שערה אחת מהדיקנא קדישא והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלהי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשו כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה בעוונותינו הרבים מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם גאלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם ורב הפאות ומלבושים במלבושיהם וכן"ל. כי מבאר במאמר הנ"ל, שלפעמים נופלת המלכות חכמה תתאה הנ"ל בין הארבע מלכות.

וזה בחינת (קהלת ט, יז) "זעקת מושל בכסילים", שהמלכות זועקת בקול מר על שגפלה חכמתה בין הכסילים, שהכסיל רוצה להתחכם, דהיינו שהם רוצים להתגבר חס ושלום בחכמות חיצוניות שלהם, שהם פילוסופיה ואפיקורסות, שהם כסילות באמת על-ידי שגפלה החכמה תתאה בחינת מלכות בגלות וכו'. ועל-כן על-ידי שמשחיתין זקנם באשכנז, ועל-ידי-זה פוגמין בצמצומים של השגת אלהותו יתברך הנ"ל, בחכמה תתאה, במלכות כנ"ל. על-כן על-ידי-זה מתגבר חס ושלום חכמות חיצוניות שהוא חכמת הפילוסופיה. ועל-כן הם עוסקים שם בחכמות חיצוניות ביותר על-ידי שמשחיתין פאת זקנם בשאט נפש ועוברים על חמשה לאוין בכל פעם, כי זה תלוי בזה כנ"ל, חכמות חיצוניות על-ידי השחמת פאת הזקן הקדוש כנ"ל. ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשחיתין פאת זקנם כאלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלוייה בזה כנ"ל.

(ליקוטי הלכות יורה דעה א' - הלכות גלוה הלכה ג', ב')

"וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומיו על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאינו דבר גדול מזה"

העלון מוקדש לרפואת
משה לוי
בן לורין הי"ו

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף שחודה ז"ל
בן שרה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
אלי צור
בן דורית ז"ל

ניתן להקדיש מקום זה
לרפואה, לברכה, לזיווג הגון, לעילוי נשמת ועוד...
לפרטים: 054-2187218

אין לנו שום השגה בגודל הדבר של "להיות אצל רבינו הקדוש בראש השנה". ורבינו הקדוש בעצמו התבטא ואמר: "מה אומר לכם? אין דבר גדול מזה! היינו להיות אצלי על ראש השנה" (חיי מוהר"ן, רכ).

**הזהר הקדוש
אשרי חלקם של ישראל**

רבי אבא אמר, אשרי חלקם של ישראל, שהם עליונים על העמים עובדי כוכבים ומזלות, משום שדגגתם למעלה, והדרגות של העמים עובדי כוכבים ומזלות למטה. אלו בצד הקדשה, ואלו בצד הסמא. אלו לימין, ואלו לשמאל. כיון שנחרב בית המקדש מה כתוב? (איכה ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. ומשום כך כתוב הושיעה ימינך וענני. והשמאל מתגבר והסמא מתחזקת, עד שיבנה הקדוש ברוך הוא את בית המקדש ויתקן את העולם על תקונו, ויחזרו דבריו כראוי, ויעבר צד הסמא מן העולם. והנה נאמר, שכתוב (זכריה יג) ואת רוח הסמא אעביר מן הארץ וגו', וכתוב (ישעיה כה) בלע הפות לנצח וגו'.

וישאר הקדוש ברוך הוא לבדו, כמו שכתוב והאילים כליל יחלף, וכתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. הוא לבדו, כמו שכתוב (דברים לב) ואין עמו אל נכר, משום שיכלה כח הסמא מן העולם, ולא ישאר למעלה ולמטה אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, וישראל לעבודתו, עם קדוש. ויקרא קדוש, שכתוב (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. ואז יהיה מלך יחידי למעלה ולמטה, ועם יחידי לעבודתו, כמו שכתוב ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

(הזהר"ק, בראשית, ויצא, קסג, עמ' ב')

**לקוטי תפלות - סה'
פונסה בכבוד ובכשרות**

טוב ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה כרצונך הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פונסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים. רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנאפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים. והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פונסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסטר אחרא בפונסותינו כלל, רק נזכה לפונסה טובה בכבוד ובגרוח בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנזכה להיות כרצונך הטוב באמת:

חיי מוהרן

אמר, ראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר. כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד.

שיח מרום

בכדי לתקן את חטא אדם הראשון צריך לדעת את סוד השירה
אדם בא לתקן כל מיני נשמות, ולפי אותם נשמות שהוא בא לתקן עוברות עליו מחשבות - ורק הצדיק יודע איזה נשמות הוא בא לתקן. כתוב בפרקי דרבי אליעזר: "שישה היו מעין אדם הראשון", שישה באו לתקן את חטא אדם הראשון. הם התחילו לתקן מתוך בחירה - אבל הם לא ידעו את הסוד של השירה, חזקיה המלך לא ידע את הסוד של השירה. "ששה נדמו לאדם הראשון" (פרקי דרבי אליעזר ג), שמשון שכל מכה הרג אלף איש, אין דבר כזה, אפילו משיח לא יהרוג ככה אלף איש.

שמשון כל מכה אלף איש, "בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הפייתי אלף איש" (שופטים טו טז), אדם צריך שכל מכה זה אלף איש, עם לחי חמור יקח אלף איש.

אפילו שהוא חמור חמרתים, שהוא לא יצא מכל הפגמים, כי מסביר בגלי רזיא שהיו בשמשון שתי נשמות גם יפת וגם שם (בגלי רזיא וילקוט ראובני נח, וערך גלגולים סימן י"ח, וי"ט, ול"ט, וערך סמ"ל) כתוב שמשון היה גלגול יפת, ניצוץ אחד מיפת, וניצוץ אחד מעשו, וכשיצא שמשון לתרבות רעה פרח ממנו ניצוץ יפת.

"ויקח שם יפת את השמלה וישימו על שכם שניהם" (בראשית ט כג), זה רמז שהם יבואו יחד בגלגול, כי אמנם יפת למד אצל שם, אבל שיבואו שם ויפת יחד ממש באותו הגוף, זה קרה רק אצל שמשון שהיו לו שתי נשמות.

לכולם יש כמה נשמות, לשמשון שתי נשמות גם של שם וגם של יפת. אדם בא לתקן כל מיני נשמות, לפי זה עוברים עליו מחשבות, לפי אותם נשמות שהוא בא לתקן - ורק הצדיק יודע איזה נשמות הוא בא לתקן.

כי שאול היה צריך להתבטל לשמואל. שאול בא לתקן את למך, אבל שאול עצמו לא ידע את מי הוא בא לתקן, הוא לא ידע! אם שאול היה יודע הוא היה מתקן אחרת.

שאול היה לו רק ניסיון אחד - להתבטל לשמואל, "בן שנה שאול במלכו" (שמואל א יג א, רש"י מפרש: אמרו רבותינו (יומא כב, ב) כבן שנה, שלא טעם טעם חטא), היצר הרע מפיל אותו - אבל תבטל לשמואל.

שאול היה צריך לחכות 7 ימים, אבל איך אפשר לחכות? אמרו לו 7 ימים לחכות, שבע ימים, איך הוא יחכה 7 ימים? הרי כולם התאספו, כל עם ישראל הגיעו מהגולן, הגיעו מהרמה, הגיעו מכל המקומות ושבע ימים אומרים לו לחכות...

כבר 2 דקות ל 12 ושמואל לא מגיע. כולם אומרים לו, נו תקריב כבר קורבן, כי אי אפשר לצאת למלחמה בלי קורבן. אתה לא תצא סתם למלחמה ככה, תביא עולה, שלמים, תביא משהו נראה אחר.

הניסיון קשה, אבל תבטל לשמואל - שאול היה צריך לחכות לבואו של שמואל.
(מורנו הרב שליט"א, יום ג', ד' אייר, תשפ"ג)

תמיר
מרכז הצמיגים
רחוב הנגרים 4 ב"ש
050-7526987
072-3929119

תמיר
מרכז הצמיגים
לרכב שלך מגיע יותר!

9148
הקו של ברסלב
דמי נסיעה לתיק חתום חודשיים
ארה"ב: 18.456.400007
אירופה: 4433.03900.474

דבני המאחד ביותר
למיני חמושים חודשיים
טל' זה משובח
באמצעות פתח ששערי צדק
ארץ ישראל: 02.800.8.800
אוקראינה: (38)9.4710.5602

חבט
המבורגר
בטעם אחר
מרכז מסחרי דימונה
להזמנות:
08-3801123

דְּבָרֵי רֹאשׁ הַקְּהֵלָה - הרב נחמן סטולין הי"ו

???

פרשתנו עוסקת בעבודת יום הכיפורים, כשתחילה מתארת את מיתת בני אהרן נדב ואביהו.

בפרק יז: איסור שחוטי חוץ, איסור אכילת דם, מצוות כיסוי הדם... בפרק יח: איסורי עריות ואיסור ללכת בחוקות הגוים.

בפרק יט: מצוות מעשיות שעיקרם בין אדם לחבירו וציווי **"וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"**

בפרק כ: העונשים על מי שעבר על איסורי עריות ועבודת זרה.

וציווי על **"ההבדלה"** בין עם ישראל לאומות העולם כמ"ש: **"וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר."**

כשנתבונן בענייני הפרשה נראה שעיקרם עוסקים בחובת **"ההבדלה"** כמו שמסביר מהר"ת ז"ל בליקו"ה ריבית ה"ה מסעיף לז' ואילך:

זהו בחינת הבדלה במוצ"ש שע"ז דייקא ממשיכים הקדושה של שבת לששת ימי החול וכו'... וע"כ אחר מיתת שני בני אהרן נאמרה פרשת שתויי היין ששם מרומז סוד **"ההבדלה"** כמ"ש: **"וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל"** וע"כ פרשת עבודת יוה"כ מתחילה מעניין מיתת בני אהרן ומיד נאמרו **"ההבדלות"** כמ"ש **"וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"**.

בהמשך מופיעים דיני היבדלות ופרישות: ממאכלות אסורות ומאיסורי עריות ומהליכה בחוקות הגוים ולא ללכת במלבושיהם ולא להתדמות להם בשום עניין.

אבל בעם ישראל בעצמו מופיע ציווי אהבת ישראל כמ"ש: **"וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ"** ואיסור לרמות במידה ובמשקל... **כי בעמ"י יש חובת "ההתכללות ואהבה"**.

נבאר את הדברים:

הקב"ה ברא את עמ"י שיהיו מובדלים ופרושים מכל השקר והטומאה והרע שנוצר לאחר השתלשלות הזמן, וידבקו ב"אמת" וב"קדושה" וב"טוב" וע"ז יתעלו הנשמות הנפולות והאבודות,

השקועות והבלועות בעצים, באבנים, בחיות, בצפורים ובבני אדם (ב-צ.ת.ח.מ.)

אמנם ישנו קושי גדול מאוד בבירור האמת מחמת ההסתרה והעלמת האמת והתגברות הטומאה והשקר, **אבל כבר ארז"ל: "כפום צערא אגרא" כפי עוצם ההתגברות על הקושי**

פְּנִינֵי חֲסִידוֹת

(1) ה' אוהב את הדיבורים הפשוטים מהלב, תודה ה', סליחה ה', בבקשה ה'. (תורת חיים עמ' תקכח')

(2) העיקר שנדע כמה גדול כוח הצעקה, שעל ידי הצעקה אפשר לבטל כל גזירה. (תורת חיים עמ' תקכח')

(3) ריקוד זו עבודה שלמה שלוקחים פסוק וחוזרים וחוזרים עליו עד שיכול לקחת כ-10 דקות עד שהאדם משתחרר מכל המחשבות שלו ומתחיל להבין מה הוא אומר ואז לאט לאט הוא נכנס יותר ויותר בפסוק. (תורת חיים עמ' תקלה')

כך ריבוי השכר. בכדי לברר את האמת צריך תחילה **להבדיל** את עצמו מהרע והשקר והטומאה וזה ע"י הבנת וידיעת האמת והגדלת הדעת ע"י לימוד התורה הקדושה והתדבקות בצדיקי האמת שבכל דור, ובכך לקבוע ולתקוע חזק במוחו ודעתו את **"ההבדלה"**.

למשל: אם חלילה נפל ונכשל במה שנשכח, מיד יבדיל את עצמו מהרע ויאמר: "רבוש"ע איני שייך לרע והטומאה הזאת ואיני חפץ בזה ואע"פ שנפלתי ונכשלתי, אני מודה ועוזב ומגלה את דעתי שאיני רוצה ברע הזה, אלא חפץ רק בטוב וביושר ולהתדבק בך ובתורתך ובצדיקיך האמיתיים. אנא אבי הרחמן חוס ורחם עלי והצילני מהיצי"ר מכאן ולהבא וזכני להיות כרצונך הטוב באמת".

דיני **"הבדלה"** נצרכים גם בכדי לעלות מדרגה לדרגה. כשיודע שאע"פ שאנוכי הקטן זכיתי באיזה נקודות אמת, אבל עצם האמת והקדושה עדיין רחוקים ממני כמ"ש: **עקר האמת של רב העולם הוא רק לידיע שאי אפשר להשיג בדעת עצם האמת, רק צריכי להתחזק באמונה.** וכשיבין זאת יתמלא ברצונות וכיסופים חזקים ונפלאים להשתוקק ולהתגעגע אל עצם האמת הזכה והנקייה כמו שזכו צדיקי האמת שניקו וזיככו עצמם מכל התאוות והמידות הרעות וטיהרו עצמם מכל האינטרסים האישיים וזכו לכוון לשם שמים באמת.

ע"ז יוכל תמיד לחזק עצמו ואת הסובבים אותו וכל התלויים בו. כי צריך תמיד להתקשר ולהתחבר לכלל ישראל באהבת ישראל, שהם מושרשים בכסא הכבוד וע"ז נכלל בצדיק האמת המכונה "רבי" ר"ת "ראש בני ישראל".

בפרשתנו מתוארת עבודת יום הכיפורים שהיא עבודת הכהן הגדול שהוא בחינת צדיק הדור שמכפר עוונות ישראל ע"י שהם מבדילים ומפרישים עצמם מכל השקר והטומאה ומדביקים עצמם באהבת ישראל. אבל כשיש שנאת חנם א"א לכפר עוונות חוץ של זהירות אינו מלבין. **כי הצדיק האמת בחינת הכהן הגדול הוא "השליח צבור" של עמ"י** ואם יש ביניהם אהבה ושלוש והתכללות הוא מכפר להם כל עוונותיהם. בפרט בימי ספירת העומר האלו צריכים ביותר להכלל באהבת ישראל וע"ז נזכה לקבלת התורה בחג השבועות הקרב ובא.

כולל הוראה לאברכים ובעלי תשובה

בין השעות 09:30-17:30 ברוכים הבאים *****

זמני שיעורים ותפילות ימים א'-ה' שיעור ב"עלים לתרופה" ע"י יוסף גבאי הי"ו 19:30-20:30

עדכון: אבות ובנים הועבר לימי חמישי 19:00-19:45

אחת לשבועיים: יום רביעי שיעור מפי רב הקהילה הרב נחמן סטולין הי"ו בשעה 20:30 *****

כל יום שישי: תפילת שחרית בניגון בהנף החמה

זמני השבת יום שישי מנחה עש"ק: 18:30 ותפילת ערבית של שבת קודש *****

שבת קודש: שחרית ('הודו') 07:30 ולאחר מכן 'קידושא רבא' ושיעור ב"סיפורי מעשיות" ע"י אורי בן ישי הי"ו עד השעה 10:45 *****

גמרא מסכת יומא 17:00 ע"י יוסף גבאי הי"ו ***** מנחה: 18:00 ולאחר מכן סעודה שלישית עם שיעור שלישי ערבית מוצ"ש: 19:55

העלון מוקדש לרפואת והצלחת מיכאל וֹרְד גֶּנוּן הי"ו וב"ב. טוהר בת ורד, זיווג הגון אמן.	העלון מוקדש לרפואת והצלחת עמוס חורי בן שרה הי"ו	העלון מוקדש לרפואת והצלחת אמיר ובתאל למש' איפרגן וב"ב	העלון מוקדש לרפואת והצלחת יואב ושני למש' אביטל וב"ב